

Більшовицьким ШЛЯХОМ

Орган В. Токмацького РК КП(б)У та виконкому райради депутатів трудящих, Запорізької області

№ 65(3522) | Неділя, 13 серпня 1950 року. | Ціна 15 коп.

Суворо дотримуватись Статуту сільськогосподарської артілі

Статут сільськогосподарської артілі — непорушний закон колгоспного життя. Суворо дотримуватись Статуту, значить дбати про дальше зміцнення та розвиток колгоспу, про помноження його багатства, про підвищення добробуту колгоспників. Порухнення цього закону — злочин, який карається по всій суворості.

Багаторічна практика і досвід наочно показують, що в тих колгоспах, де вся діяльність правління, як керівного органу, і робота всіх колгоспників проходять так, як диктує Статут, економічне і культурне життя з кожним роком розквітає все більше.

Переконливим прикладом цього може служити колгосп ім. Сталіна. Тут Статут сільськогосподарської артілі не порушують ні правління, ні колгоспники. Регулярно, згідно Статуту, проходять збори колгоспників, на яких голова правління звітує перед дійсними господарями артілі про роботу і діяльність правління, голова ревізійної комісії докладає про наслідки ревізії, які провадяться тут кожного кварталу. Тільки збори колгоспників вирішують всі важливі господарські та громадські справи. В цьому колгоспі не допускається розбазарювання колгоспного добра, перевитрати трудоднів і т. д.

Ясно, що таке дотримання Статуту стало такою руйнівною силою, яка привела артілі до міцного першого місця в районі в усіх галузях сільськогосподарських робіт. А колгоспний трудодень став повноцінним.

Проте, на жаль, покищо у нас не всі такі колгоспи в районі. Деякі правління все ще вважають Статут за щось таке, що можна й обійти, порушують цей великий колгоспний закон, як їм забажається. Відомо, що така практика не має нічого спільного з дійсно більшовицькою практикою дбання про колгосп і про колгоспників.

Зустрічаються ще факти, коли керівники колгоспів ігнорують волю колгоспників, по пів року не провадять зборів колгоспників, не звітують перед ними і не радяться з ними, розбазарюють колгоспне добро, а ревізійні комісії не перевіряють таких керівників, намагаючись не помічати по-

рушень колгоспного Статуту.

У колгоспі «9 травня» план по розвитку свиноферми недовиконано на 21,5 процента. Проте це не заважило замісникові голови Кісілю, тільки в цьому році, розбазарити 25 свиней, причому, по заниженій ціні. Продавали їх тут без згоди колгоспників. Направо й наліво розтранжировали тут колгоспну продукцію. Так голова Остриківського сільпо Мосіяну, Кісіль відпустив за пів ціни 100 кг ячменю, шоферу автороти Балаклєєву, безкоштовно, не відомо за що, відпущено борошна пшеничного 20 кг, масла 3 кг та сухої фрукти 11 кг, завідуючому дільницею радгоспу «Скалістий» Карпенку — 50 кг борошна і т. д.

Кісіль та голова артілі Хропач взяли з комори 329 кг сухої фрукти для продажу в м. Сталіно, а вимогу виписали всього на 205 кг, за цю кількість і відчиталися, решту присвоїли. Про це стало відомо колгоспникам. Тоді Кісіль з Хропачем оформляють цю фрукту на себе по 62 кг кожен, як аванс в рахунок трудоднів.

Увесь 1949 рік Кісіль та зав. фермами Кузьменко брали для себе з ферми щодня по 2 літри молока, а списували його на «випойку телят». Все це свавілля, грубе порушення Статуту сталося тому, що не було тут жодної ревізії, жодних колгоспних зборів. Кісіль розпоряджався колгоспним добром, немов своїм власним.

Порушення Статуту мають місце і в таких колгоспах, як «Червоний партизан», «Червоний прапор», «Червоноармієць» і ряду інших.

Більшовицька партія, радянський уряд і товариш Сталін щодня піклуються про зміцнення та розвиток колгоспів. Батьківщина робить все для того, щоб соціалістичне землеробство ще більше розквітало, а колгоспники ще більше робились заможними. Не сміють же окремі нещасливі сталінським законом колгоспного життя — Статутом сільськогосподарської артілі.

На захисті колгоспного закону твердо повинні стояти слідчі органи, порушення Статуту повинне розглядатись, як кримінальний злочин.

Перепідготовка колгоспних бухгалтерів

В цьому році при районному відділі сільського господарства організовані курси перепідготовки колгоспних бухгалтерів, на яких зараз навчається 22 чоловіки.

Більшість курсантів мають хороші та відмінні оцінки. Курсант — комуніст Джек Олександр з колгоспу ім. Молотова,

навчається тільки на відмінно. Його прикладові наслідують Новіков Іван з колгоспу ім. Чкалова та Діденко Тетяна з артілі «III Інтернаціонал».

Зараз курсанти проходять практичний курс навчання, яким закріплюють теоретичні знання.

Громадське продуктивне тваринництво в колгоспах стало тепер однією з важливіших галузей соціалістичного сільського господарства.

Головне зараз, це забезпечити худобу ситою й теплою зимівлею. На це повинна бути звернута особлива увага правлінь колгоспів, сільських Рад, первинних партійних організацій і всіх колгоспників.

Більше доброякісних кормів худобі — вища її продуктивність!

ЗАБЕЗПЕЧИМО ХУДОБІ СИТУ ЗИМІВЛЮ!

Більше кормів для громадського тваринництва

Незважаючи на наближення осені, коли неминучі дощові дні, жоден колгосп району ще не забезпечив худобу в достатній кількості грубими кормами. Скиртування соломи та половини проходить надзвичайно повільними темпами, а закладка силосу ще повільніше.

Так, наприклад, в артілі «Колгоспна перемога» (голова — т. Кавун) до силосування ще не приступали, а нагромадження грубих кормів складає тільки 26 процентів до повної потреби. Ненабагато краще становище і в колгоспі імені Калініна, якому треба мати кормів в переводі на сіно — 1.280 тонн. Проте тут заскиртували покищо тільки 525 тонн соломи та половини.

В колгоспі «9 травня» теж не виконується завдання ні по силосуванню, ні по скиртуванню. Заклали тут 60 тонн силосної маси, а для останніх 160 тонн — ще тільки копають ями.

На полях артілі «Червоний прапор» скошено чумизу на корм для овець. Частину її зібрали, а частину залишили

на масиві, де вона перепріла у валках і лежить до цього часу.

Ще гірше становище з обліком кормів. В ряді колгоспів він провадиться на око, для звітів перед сільгоспвідділом. Взяти такий приклад: голова колгоспу ім. Чкалова Волков дав зведення про те, що на 1 серпня, в переводі на сіно, заготовлено 795 тонн грубих кормів, а виявилось, що тут в наявності цього корму є тільки 549 тонн.

Виконком районної Ради зобов'язав керівників колгоспів подавати щоденні звіти про хід заготівлі кормів. Рішення не виконується. Працівники райсільгоспвідділу, зокрема головний зоотехнік т. Константін та його помічники, не приймають рішучих заходів для усунення такого становища. В наслідок чого, утворилась безконтрольність, яка й привела до зниження темпів заготівлі грубих кормів, до відставання окремих колгоспів з підготовкою ситої зимівлі для громадського тваринництва.

А. ЧАБАН.

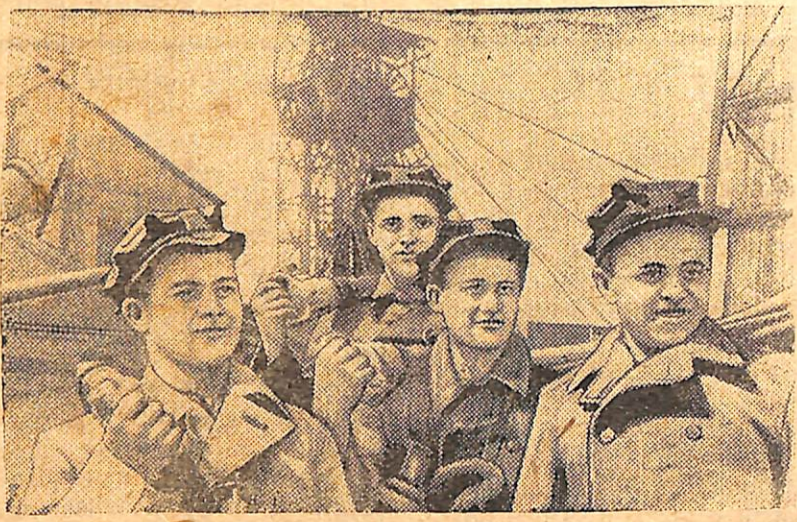
ХУДОБА НЕ ГОЛОДУВАТИМЕ

Кормодобувна бригада колгоспу ім. Кірова, якою керує Іван Дудка, має в своєму розпорядженні три пари робочих волів, гарби, сіножатку, кінні граблі тощо. До складу бригади входять 11 чоловік.

Кормодобувальники вже заготовили близько 800 центнерів якісного сіна, понад 3 тисячі центнерів соломи й половини, заклали 120 тонн силосу. Наша худоба не голодуватиме.

П. ЮХИМЕНКО.

По Радянському Союзу

На знімку: група забійників шахти ім. Ворошилова (трест «Дзержинскуголь», Сталінської області), які виконують свої змінні завдання на 180—200 процентів; зліва направо — стахановець Микола ДЕНИСЕНКО, Микола СУХОРЕВСЬКИЙ, Дмитро КАРПУШЕНКО і Михайло МАНАГАРОВ. Фото Є. Комма. (Прекліше РАТАУ).

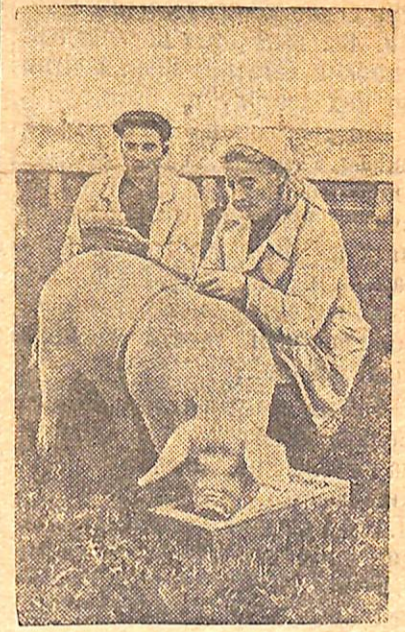
ДО ДНЯ ШАХТАРЯ

У видавництві «Радянський письменник» до Дня шахтаря виходить ряд нових книг.

Повість П. Нікуліна «Не задерживайся в пути» показує боротьбу за виконання плану видобутку вугілля на одній із шахт Донбасу. В повісті відтворено впровадження найновішої техніки,

розгортання соціалістичного змагання і стахановського руху.

Нарис М. Чабанівського — «Герой Соціалістичної Праці» врубмашиніст А. Бондаренко — присвячений знатному врубмашиністові Донбасу, який за роки післявоєнної п'ятирічки виконав десять річних норм. («Літературна газета»).

На знімку: зоотехнік-лаборантка Калінінської дослідної станції тваринництва Н. М. МОРЕВА і старший зоотехнік радгоспу імені Молотова В. Г. КУЗНЕЦОВ за обмірюванням алабузінської свині. Фото Н. Чамова. Прекліше ТАРС.

Будують свинарники

В 14 колгоспах району провадиться відбудова та будівництво нових свинарників, в яких буде розміщено понад 1.600 свиней. Добре проходять відбудовчі роботи в колгоспах ім. Петровського, ім. Молотова, «Червоний прапор» та інших.

Зразково підготували свиноферми до зими колгоспники артілей «Гігант» та ім. Леніна. В. ТОРОП.

Рідкісна операція серця

До Черкеської обласної лікарні Ставропольського краю доставили жінку з різкими болями в серці і навіть без пульсу. Рентгенівське обслідування показало, що в лівому шлуночку серця знаходиться металева голка. Хірург А. В. Курмоярова зробила рідкісну в медичній практиці операцію і вийняла голку. Життя жінки було врятоване. Скоро вона зовсім здоровою виписалась з лікарні. («Медицинский работник»).

Новий сорт кукурудзи

Знатний агроном Грузії лауреат Сталінської премії С. З. Махателашвілі вивів новий сорт кукурудзи. Кожна її стеблина приносить по 8—9 початків, наповнених дорідним зерном. («Советская Абхазия» — Сухумі).

ДІТИ КОЛГОСПНИКІВ ВСТУПАЮТЬ У МУЗИЧНІ УЧБОВІ ЗАКЛАДИ

У Львівській державній консерваторії ім. Лисенка розпочались прийомні екзамени. Серед вступників — 14 дітей колгоспників: талановитий співець Ю. Лучок із Закарпаття, І. Корсюк з Ровенської області та ін.

Прийомні екзамени йдуть також в музичному училищі. Сюди поступають 13 дітей колгоспників. (РАТАУ).

СЛАВНЕ ДВАДЦЯТИРІЧЧЯ

Завтра минає 20 років з дня оголошення закону про всеобуч. Це видатна подія в житті радянських людей. З гордістю оглядають вони славний шлях, пройдений за це двадцятиріччя...

Хочу коротенько розповісти, що уявляв з себе наш район в ті часи.

Тяжким і безпросвітним було життя робітників і селян. Вони, а також їхні діти могли тільки думати про освіту, але не мати її. У місті В. Токмаку була тоді одна цесарівська гімназія, три чотирикласних та три церковно-приходських школи. Всі вони були переповнені синками багатіїв. Бідним дітям до них доступу не було.

Як сьогодні пам'ятаю такий епізод. Селяни села Богородицького попросили мене навчити їх грамоти—писати й читати. Я задоволилася їхнім бажанням. Та пройшло небагато часу, як начальство забрало мені вчити грамоти бідних селян...

Навіки канули ті тяжкі часи. Велика Жовтнева соціалістична революція, здійснена геніями людства В. І. Леніним та Й. В. Сталінінм принесли радянським людям радість, щастя і волю, широко розчинила перед ними двері до праці й науки.

Величезні зміни відбулися в містах і селах нашого району. Тепер у нас є 64 школи—6 середніх, 17 неповно-середніх та 41 початкових. В них

навчається понад 12 тисяч дітей трудящих. Сотні юнаків і дівчат робітників і колгоспників, одержавши середню та неповно-середню освіту тепер навчаються у вищих учбових закладах країни. Багато з них уже стали інженерами, конструкторами, техніками, лікарями, спеціалістами сільського господарства і т. п. Всі ці люди—зрілі будівники комунізму.

Не можна не згадати також про велику і важливу роль, яку відіграли наші лікнепи в справі ліквідації неписьменності та малописьменності. Тисячі стариків і молоді з великим бажанням навчалися грамоті. Згадуючи про них, ніби зараз бачу, як, низько схилившись над книгою, сидять поруч старі дід, баба, і їх внука. Це сім'я Стрюкових...

Наша країна стала країною суцільної письменності. В містах і селах успішно здійснюється закон про обов'язкове загальне навчання. Все це стало можливим завдяки мудрому керівництву більшовицької партії, радянського уряду і особисто товариша Сталіна, діяльність яких пройнята глибоким піклуванням про народ. Всі радянські люди, а також ми, вчителі, зобов'язані нашому вождеві товаришеві Сталіну працювати ще краще, віддавати всі сили і знання на розквіт нашої Батьківщини, на зміцнення миру в усьому світі.

К. М. НЕДІД,
заслужена вчителька
шкіл УРСР.

ДІТИ ВЧИТИМУТЬСЯ В СВІТЛИХ І ЗАТИШНИХ КІМНАТАХ

Населення Ладівської сільради приймає активну участь у підготовці шкіл до нового учбового року. За рішенням виконкому сільської Ради депутатів трудящих влітку проведено кілька недільників. Десятки колгоспників, робітників і службовців змагалися за те, щоб якомога краще провести ремонт в школах, щоб їх діти вчилися в просторих, світлих і затишних класах. Соціалістичне змагання трудящих дало не погані наслідки.

Хорошо відремонтовано початкову школу, яка знаходиться на території колгоспу імені 17 партз'їзду. Тут добре обладнали класні кімнати, побілили

їх, утеплили вікна і двері. Колгосп виготовив і передав школі 5 нових парт.

Великі підготовчі роботи до навчального року ведуться в Голубівській початковій школі. Застосовуючи методи народної будови, населення Голубівки зобов'язалося до початку навчання—1 вересня повністю відбудувати школу. Це зобов'язання трудящі виконують з честю—відбудовчі роботи підходять до кінця. Своєчасно тут подбали про забезпечення школи і вчителів паливом. Вони вже завезене на весь зимовий період.

М. ЗАБОЛОТНИЙ,
голова Ладівської сільради.

БОРОТЬБА З ПАРАТИФОМ У ПОРОСЯТ

Інфекційні захворювання—велика перешкода в розвитку свинарства. Паратиф—захворювання, яке зустрічається найчастіше. Там, де посягається ця хвороба, гине від 25 до 90 процентів молодняка.

Найефективніший засіб у боротьбі проти паратифу поросят—спеціальна вакцина. Вакцина застосовується, однак, тільки разом з іншими ветеринарно-санітарними та зоотехнічними заходами.

Особливо важливо поліпшувати умови утримання і годування поросят протягом 20—30 днів після того, як вони припинили користуватися молоком матері. Треба добиватися, щоб у поросят сисунів не було поносів і інших захворювань, особливо в той час, коли їм вводиться вакцина проти паратифу. Для зміцнення організму поросят рекомендується давати їм ацидофільне молоко.

У неблагополучних щодо паратифу господарствах, фермах, свинарниках усіх поросят треба старанно оглянути. Хронічно хворі, виснажені, хворі на понос відправляються в ізолятор, де їх лікують і утримують на спеціальній дієті. Безнадійно хворі вибраковуються. Весь здоровий молодняк підлягає поголовній вакцинації проти паратифу. Вакцину повинен вводити ветеринарний лікар або фельдшер.

Якщо спостерігається падіж від паратифу поросят, які вже перестали користуватися молоком матері, то вакцину треба починати вводити поросятм віком в 50—60 днів.

Вакцину вводять двічі, другий раз—через 5—9 днів після першого. Вводять її під шкіру або в м'язи кожного разу в кількості 4—5 міліграмів. Поросятм старше двох місяців

В колгоспі імені Хрушова, Боршівського району, Тернопільської області, велику увагу приділяють масово-політичній роботі. На знімку: керівник партійної організації колгоспу тов. КОТОВАЛЕНКО (праворуч) проводить бесіду на току з колгоспниками про боротьбу радянського народу за мир в усьому світі. Фото М. Чернецького. (Прескляше ПАТАУ).

ВІСТІ З КОЛГОСПІВ

ГОТОВІ ДО СІВБИ

Колгоспники артiлі ім. Кірова активно готуються до осінньої сівби. Ковалі Ярошенко Микола та Гойда Іван завершили ремонт сівалок та іншого причіпного знаряддя. В артiлі повністю очищено і доведено до

кондиції посівне зерно. Тракторист Іван Киценко, який працює на тракторі С—80, зорав під посів озимини 267 гектарів ґрунту замість завдання—265.

П. ЮХИМЕНКО.

Передпосівна культивування чорних парів

Понад 170 гектарів ґрунту під посів озимини підготували в колгоспі ім. 17 партз'їзду механізатори тт. Юрченко, Со-

лопов та інші. Тепер вони проводять передпосівну культивування чорних парів.

З. МИХАЙЛОВ.

ЗДАЮТЬ ПОМІДОРИ

Ряд колгоспів виростили в цьому році хороший урожай помідорів. Кращі помідори вони здають на перевалочні пункти. Особливо добре вродили помідори в колгоспах ім. Горького, «Сталінець», «III Інтернаціо-

нал», ім. Калініна, «Червоний українець» та ін.

В. Токмацька перевалка уже прийняла від них 27,5 тонни якісних помідорів.

О. КАРИЙ.

Хороші види на врожай винограду

На виноградарських плантаціях колгоспів ім. Шевченка та «Шлях до комунізму» дозріває хороший урожай винограду. Бригадири—виноградарі тт. Кайола та Рекуненко за-

безпечили зразковий догляд за ним. В колгоспах сподіваються на 500—600-пудовий збір винограду з кожного гектара.

М. СКРИПКА.

Змагання тваринників

Ставши на вахту миру, тваринники колгоспу «Гігант» ще ширше розгорнули соціалістичне змагання за високу продуктивність громадської худоби.

Серед доярок кращих успі-

хів домоглась доярка т. Науменко. На кожну з п'яти закріплених фуражних корів вона вже надоїла по 2.633 літри молока.

А. БЕРДНИК.

Про людей з кам'яним серцем

Перед нами лист пристарілої громадянки, жительки міста В. Токмак—Федорі Полікарпівної Калюжної. Ось що вона пише в цьому листі.

Двадцять років тому, помер мій чоловік. Залишилася я з дітьми. Поки мала сили—заробляла, годувала і зодягала їх. День і ніч побивалася, як риба об лід. Скоро після смерті батька, один з моїх синів—Іван покинув мене й домівку, і десь поїхав. Два рази повертався і знову їздив. Втретє повернувся аж у 1948 році. Щоб заволодіти нажитим батьком матерею добром, він пообіцяв догудувати мене до смерті. Й він повірила йому, як рідній дитині—він став повновласним господарем хазяйства. Тепер мені вже 71 рік. Син відмовився доглядати мою старість. Перестав годувати, навіть з хати прогнав. Вночі тільки й пускає мене в сарай до свиней. А вдень я безпритульна—никаю з кутка в кутку. На городі він не дозволяє займати нічого, і заявив, що коли буде викопаний хоч один куш картоплі, то натамість—закопає мене. Я пішла в наш народний суд, щоб закріпити за мною хату. На суду мені сказали, що хата закріплена за мною, але рішення було винесене інше—поділити її на 7 частин. Тоді я пішла до прокурора т. Манойленка. А він порадив обжалуватись в область, ніби там інші закони. Так моїм клопотанням невидно ні кінець, ні краю...

Дивно стає, коли в нашу епоху доводиться зустрічатися з такими дикими явищами.

Більшовицька партія, радянський уряд і особисто товариш Сталін проявляють велике піклування про забезпечення старості радянських людей. Це піклування відчуває й сама Федоря Полікарпівна Калюжна, одержуючи пенсію на одного з своїх синів, який загинув на фронтах Вітчизняної війни. Але соромно робиться за те, що до людини в прихилих літах, так по зневажливому, бездушному і холоднокровно віднеслися працівники народного суду й прокуратури, які стоять на захисті законів, інтересів і прав радянських громадян—особливо пристарілих. Громадянка Калюжна не добила від них нічого путнього. І по цей день вона поневіряється де прийдеться.

Цей лист ми виносим на розсуд всієї громадськості, яка осудить бездушність цих людей та спинить течію холодної риб'ячої крові в жилах Івана Калюжного і примусе його доглянути старість своєї рідної матері.

Тво редактора

А. ЗАПОРОЖЕЦЬ.

КІНОТЕАТР ІМ. ДЗЕРЖИНСЬКОГО

З 15 серпня щодня демонструється новий китайський художній фільм.

„Дочки Китаю“

Виробництво Дунбейської кіностудії. Випуск Головкинопрокату, 1950 р.

Громадянин Добровольський Федосій Кузьмич, який проживає в м. Молочанську, по вулиці Свердлова, 1, порушує справу про розлуку з громадянкою Добровольською Катериною Микитівною, яка проживає там же.

Справа розглядатиметься в народному суді II-ої дільниці м. Молочанськ.

Загублену круглу гербову печатку, що належить Солодко Балківській сільраді, вважати не дійсною.